

FALANGA

PISMO NARODOWE

Nr. 17.

Warszawa, 25 października 1936 roku

Rok I.

JAN OLECHOWSKI

Chłopska dola

Nie ma w Polsce zagadnienia, któreby otoczone było bardziej gmatwaniną najróżnorodniejszych hasel, haselek, własnych interesów, kombinacyjek, świństw, frazesów, jak zagadnienie chłop polskiego.

Z chwilą odzyskania niepodległości wieś staje się żerowiskiem dla najwstrętniejszych planów różnego rodzaju „przywódców” ludowych, którzy tragiczną przeszłość chłop, niespożyte bogactwo jego wewnętrznej siły, pragnęliby wykorzystać dla siebie, pragnęliby wygrać na politycznej giełdzie. Cała ta sławna ongiś rozwrzeszczana gromada różnych Rógów, Smolów, Dobrochów, czy Waleronów zamanifestowała niejednokrotnie, że ich ideałem nie jest dobro chłop — ale własny zysk.

Za nimi radeby utuczyć również brzuchy i karki inne zbiorowiska ideowych kombinatorów, wysuwających hasła błyskotliwe i łaskotliwe, poczynając od jadu nienawiści klasowej, sączonego przez płatnych pacholków ZSSR, a skończywszy na junackim pohukiwaniu, z okazji u roczystości wiejskich („chłop potęgą jest i basta!”), przez różnych sanacyjnych „naprawiaczy” i „łataczy” dziur w dziurawym worku, wypchanym trocinami, t. zw. sanacyjnej ideologii.

A chłop czeka, milczy i zwolna zaciska pięść.

Gdzie ma się zwrócić? Najbliższy obrazek, jaki uderza jego oczy — to pan dziedzic, sterczący nieruchomo i uroczyście na swoim bankructwie, a obok niego — pejsaty żyd, żyd — mózg, dostawca, prawa ręka, a często i właściciel pana dziedzica. Proszę przejrzeć statystykę wierzyteli ziemiańskich. Sami żydzi.

Z drugiej strony ma znowu chłop polski — komunistę, który mu podsuwa nienawiść walki klasowej.

Chłop wie, że ten, który mu wsuwa w rękę nóż walki klasowej ten, który z zadowoleniem zbiera istotne plony jego pracy t. j. żyd — są złączeni ścisłym przymierzem jednego celu: zniszczenia wszystkiego, co polskie, co sprawiedliwe, co twórcze.

Gdzie więc ma pójść, co robić, co walczyć, bo czas nagli, bo nędzia coraz straszniejsza, bo coraz bardziej tężeją rysy twarzy w skurezu rozpacz. Czy może ma iść tam, gdzie pokazuje mu na przynętę reformę rolną? Chłop rozumie, że ta sperka smakowita, wywieszona na przynętę jest tylko zapleśniałym suchem, który w niczem doli chłopskiej nie zmieni.

Sprawy chłopskiej nie rozwiąże to czy inne zarządzenie administra-

cyjne. Dole chłopską może jedynie polepszyć gruntowna, radykalna przebudowa narodowego bytu polskiego, w której chłop nie będzie sługą tych, czy innych kombinatorów, ale współtwórcą w budowie Polski Jutra — Polski potężnej, Polski sprawiedliwości społecznej.

Do tej przebudowy dąży Ruch Młodych. Tej idei Ruch Młodych pragnie podporządkować całe pokolenie młode. O to walczymy z zaparciem się siebie, z całkowitem od-

daniem. Ruch Młodych zdaje sobie sprawę, że Polskę Jutra nie zbudują ci ludzie, dla których idea jest tylko pięknym frazesem po dobrze zjedzonym obiedzie. Zdajemy sobie sprawę, że przeżywamy obecnie okres nie tylko gwałtownego przewrotu myślowego, ale także przewrotu w samej strukturze Narodu. Obecna inteligencja polska zmienia swoje oblicze psychiczne. Usuwają się w cień ludzie, których cechą był oportunizm, brak odwagi, rzutkość i poświęcenia. Na widownię wysuwa się nowy inteligent — syn chłop, lub mieszczanina. Przechodzi dobrą szkołę walki, zanim zdobędzie niezależną postawę. Ta inteligencja nowa, pełna niespożytej siły twórczej, drzemącej w warstwie chłopskiej, jest zdolna przebudować życie Narodu w oparciu o kryteria słuszne i twórcze.

Ruch Młodych idzie z chłopem do walki o Polskę Jutra.

Przysłowiowa chłopska dola musi się skończyć. Niezależny duchowo od żadnych kombinacji, ukrytych sił destrukcyjnych, chłop i robotnik polski współtwórcą w tworzeniu Wielkiej Polski, członek Narodu zorganizowanego, gospodarz wyłączny na polskiej ziemi — oto cel, o który walczy Ruch Młodych. Cel ten Ruch Młodych wywalczy, chociażby niewiadomo jakie siły wrogich, lub przekupionych elementów walce tej się przeciwstawiły.

„Falanga” jest do nabycia w następujących księgarniach polskich:

M. Arct, Nowy Świat 35,
G. Tetzlaw, Nowy Świat 36,
Biblioteka Polska, N.-Świat 23/25,
Księgarnia J. Lisowskiej, Al. Jeruzolimski 15.

Gebethner i Wolff, Krak.
Przedm. 15.

Prabucki i Płocha, Miodowa 1.

JAN KOSTRZEWA

Kolumna - marsz!..

Pomiennej wiary pieśń się zrywa
I marszem Młodych dudni bruk —
Zadźwięczał zew! — do walki wzywa,
Kolumna — naprzód! — zadrży wróg.

To nie plebejusz, burżuj, cham
Sztandar w krwi bratniej idzie pławić —
Naród się budził! — biada wam,
Coście Go spodlić chcieli i splugawić!

Pobudką w piersi płomień załopotał
I młoda dusza rwie się z wrogich krat.
Nadszedł już czas! dość — otwierać wrota —
Na cały kraj! — na cały świat!

Niech się zaplują wściekłości charkotem
Wrogów i zdrajców rozpętana złość —
My wnosim w górę młodych ramion młoty,
By twardym ciosem odpowiedzieć: dość!!!

Dość już serdecznej wypiliście krwi
Podłe, w rynsztokach pełzające gady!
Koniec przyjsz musi! Zwycięzimy — my!
Szachrajstwa na nic! Nam nie dacie rady!

Ramiona sprężyć i naprzód kolumną!
Stopą się mocno w polską ziemię wryć!
Nie wśród oklasków — z ducha pieśnią dumną
Do Wielkiej Polski prostą drogą idź!

Oczy spłonęły blaskiem twórczej siły,
Wizją dalekich, nieśmiertelnych szarż —
Ruszamy! duszący gmach obalić, zgniły.
Dosyć gadania! na front! Kolumna — marsz!

**Jesteśmy falangą - kolumną Młodych -
idącą do boju o Wielką Polskę!**

Dziś i jutro

Z wielkiej chmury
— mały deszcz...

Z chaosu plotek, komunikatów prasowych i „nieoficjalnych” doniesień wylaniają się szybko kontury nowego gmachu politycznego, nad budową którego pracowało kilku specjalnie odkomendrowanych politycznych architektów z płk. Kocem na czele.

Opinia polska, która z niecierpliwością oczekiwała na ukończenie nowej formacji politycznej, mającej stanowić organizacyjną i ideową podbudowę rządów sanacyjnych, doznała wielkiego rozczarowania.

Uchyłono jej rąbka tajemnicy, za którym ujrzała wizję „Obozu Czynu Państwowego”, wizję skomplikowaną, zagmatwaną, a bladą i bezbarwną.

Ani nacjonalizm, ani marksizm — coś pośredniego, coś, co usiłuje się wcisnąć między te dwa młyńskie kamienie, a nawet skutecznie im się przeciwstawić.

Rezultat tych zabiegów nie jest tajemnicą. Mamy za sobą przykład łódzki, wiemy, co się dziś dzieje w Polsce z „ideologiami pośrednimi”.

Długo myślał płk. Koc, ale, trzeba przyznać, nie wymyślił niczego nowego. „Obóz Czynu Państwowego” będzie nową odmianą nieboszczyka „Bezpartyjnego Bloku” — inna forma, inne nazwy, ale ta sama treść, ten sam duch. I dlatego każdy, kto rozumie procesy duchowe, odbywające się obecnie w naszym Narodzie, zdaje sobie sprawę z tego, że nowa organizacja sanacyjna nie zdoła spełnić roli korzeni, utrzymujących w gruncie polskim grupę rządzącą.

Powstanie „O.C.P.” w niczem nie zmienia istotnego stanu rzeczy w Polsce. Walka nacjonalizmu z marksizmem trwa nadal. Jest to jedyny, zasadniczy front walki, wszystkie inne schodzą przy nim w cień.

Zresztą walka ta rozegra się kiedyś w łonie samej organizacji płk. Koca. I tam bowiem znajdą się nacjonalisci i znajdą się marksisci.

A wtedy walka, która rozbije na dwie wrogie grupy „Obóz Czynu Państwowego”, stanie się nieuniknioną.

Jan Winrych

W imię wiary, programu i planu

Przed czterema laty, widząc brak wiary, programu i planu u starych przywódców i działaczy politycznych, odcięliśmy się od nich.

Odeszliśmy na trudy walki z komuną i żydostwem, na trudy walki z kompromisem i biernością wszystkich kierunków politycznych. Odeszliśmy, gdy znaczna część młodych tkwiła jeszcze w starych ugrupowaniach.

W walce samodzielnej zahartował swe siły nowy typ Polaka, który maszeruje z wiarą na czele Ruchu Młodych, głosi swój program i wykonywuje swój plan.

Oszczerstwo i fałsz — bronią naszych nieprzyjaciół

Nieprzyjaciele nasi walczą z nami oszczerstwem i fałszem.

Przeciw nam nie stanęły otwarcie szeregi wroga. Wróg boi się otwartej walki. Broń on ma inną: oszczerstwo i fałsz, szerzone na łamach prasy, w odezwach i ulotkach, legalnych i nielegalnych...

Cóż znaczą jednak ciemni szkodnicy i oszczercy wobec zwartej mocy naszych szeregów i siły naszej Idei?

Oni nas nienawidzą, a to jest dowodem trwogi.

Względem wroga, którego się nie ceni, okazujemy pogardę. My ją mamy dla strwożonej bandy żydostwa, przekupionych prowokatorów sowieckich, dla Sanacji i dla tych wszystkich tumanów i ludzi złej woli, którzy niecnym oszczerstwem i fałszem chcą paraliżować naszą pracę dla dobra Narodu.

Wytknęliśmy sobie cel, który wznosi się ponad ten bezideowy tłum: Wielka Polska, złożona z Polaków, którzy godnie i dumnie nosić będą to imię...

Naszym symbolem jest miecz — szlachetna broń przodków.

Brzydzimy się walką nierycerską, napaścią z ukrycia, kłamstwem, oszczerstwem, denuncjacją... Brzydzimy się tchórzostwem!

Błoto i oszczerstwa, rzucane na nas przez ludzi złej woli nie poczynią szczerb w naszych szeregach; całość pozostanie nietknięta i — zwycięska!

Czas skończyć z biernością!

Nadwątleni w swym stanie posiadania przez rozszerzający się ruch narodowy, którego przejawem jest potężniejący z każdym dniem Ruch Młodych, dążą żydzi wszelkimi środkami do utrzymania swego decydującego stanowiska w życiu gospodarczym Polski.

W oparciu o złotą międzynarodówkę, a więc o kapitały żydowskich bankierów całego świata, pragną żydzi opasać Polskę siecią swych jacejek gospodarczych, aby uniemożliwić wszelkie wysiłki Polaków, dążących do wyzwolenia się z pod jarzma gospodarczego żydów.

Jaskrawym dowodem tych zamiarów żydowskich jest powstanie no-

wej organizacji gospodarczej pod nazwą „Żydowska pomoc gospodarcza”, utworzonej przez grono bogatych żydów, na czele z bankierem Szereszewskim.

Nowopowstała organizacja żydowska ma na celu ugruntowanie stanu posiadania żydów w Polsce oraz stworzenie nowych żydowskich warsztatów handlowych, rzemieślniczych i rolniczych.

POLACY!

Czy długo jeszcze żydzi będą zerować na naszej bierności? Czy rzemieślnik polski ma nadmiar pracy, a chłop roli, byśmy mogli spokojnie patrzeć, jak nasza ojcowizna przechodzi we wraże ręce?

Czas skończyć z biernością!

Zjednoczeni pod wspólnym sztandarem, ramię przy ramieniu przeciwstawmy się zdecydowanie potęgze żydów w naszym życiu gospodarczym. Przystąpmy do stworzenia własnych organizacji gospodarczych!

Pamiętajmy, że po niewoli gospodarczej nadchodzi stokroć gorsza niewola polityczna.

Przystąpmy do czynu, bo czas uchodzi, a wróg działa!

Antoni W-ski.

Moskiewska „Akademia Architektury”

Od kilku lat istnieje w stolicy ZSSR. Akademia Architektury. Jeden z dziekanów tej uczelni — prof. Barchin w Akademii wogóle nie bywa, a rektor prof. Kriukow powierzył najbardziej odpowiedzialne zadanie przy szkoleniu nowych kadr architektów prof. Kaczko-

Fakty, które mówią za siebie...

Żydzi biją nożami...

Na placu Broni wynikła bójka między grupą Żydów i Polaków. Gdy na miejsce przybyła policja znaleziono ciężko rannego Wacława Gierszona. Gierszon otrzymał kilka uderzeń nożem. Jeden ze świadków zajścia, niejaki Skalski, wskazał policjantowi Dawida Limonada, jako na sprawcę morderstwa. Żyd odrzucił od siebie skrwawiony nóż i zaczął bić Skalskiego. Policja aresztowała zabójcę.

Potajemny dom gry

Przeprowadzono w tych dniach rewizję w sześciu lokalach, w których mieszcili się potajemne domy gry hazardowej.

W mieszkaniu Moszka Helmana (Dzielna 24) zastano 15 osób grających w t. zw. „Kiszkę”; w mieszkaniu Szlomy Przesuskiego (Bonifratska 2) zastano 10 osób przy grze w karty; w cukierni Zelte Główna (Solna 17) wykryto na tyłach lokalu, dwa zakonspirowane pokoiki, w których uprawiano różne gry hazardowe, m. in. ruletkę i „Kiszkę”; w mieszkaniu Jana Muchy (Widok 22) oraz w mieszkaniu Heni Ozerwonobrodziej (Twarda 13) zastano graczy i wykryto urządzenia do gry; również na tyłach cukierni Lourse’a na pl. Teatralnym, w sali bilardowej uprawiano gry hazardowe.

Wszystkie lokale opleczętowano, a właścicieli pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

Jak wynika z brzmienia nazwisk, zyski z hazardu ciągnęli żydzi. Hazard, jak i wszelkie inne nałogi i naamiętności ludzkie, są zaszczepiane i rozwijane przez żydów w społeczeństwach chrześcijańskich dla ich osłabienia. Dlatego izolację żydostwa od Narodu musi być przeprowadzona jak najszybciej i jak najradzykalniej.

Żyd truje Polaków

W domu żyda Dawida Werchajzera (Nowe Miasto nr. 1) do kilku mieszkań, w których mieszkają Polacy przedostają się przez podłogę gazy spalinowe z garażu.

Żyd, syn właściciela domu Werchajzera lokatorom domu oświadczył, że „ojciec mój tak zapuści mieszkanie, że poumieracie z suchoty”.

Nie dziwilibyśmy się wcale, gdyby lokatorzy domu przy ul. Nowe Miasto Nr. 1, stracili cierpliwość i dali żydowi odpowiednią naukę.

Żyd i komunista—to jedno

PRZYPOMINAMY

P. T. Czytelnikom naszego piśma o opowiadku uiszczenia prenumeraty (przekazem pocztowym) za następny kwartał.
Administracja

N a k o m u n i s t y c z n ą a g i t a c j ę

O Polskę Jutra

Indywidualizm a dyscyplina społeczna

Indywidualizm Polski jest przy-słowiowy.

Mówi się z pewną nutą rzewnego sentymentu o tej rzekomej niezależności psychiki polskiej, o bogactwie duchowym jednostki, zapatrzonej w „tajemnicze głębie własnej jaźni”, o zdolnościach twórczych, wynikających rzekomo z wolności duchowej człowieka.

Kordjanizm, niezdolność do czynu, zamiłowanie do słowa, niezaradność i niedołęstwo — oto cechy tych naszych indywidualistów, nieznoszących więzów grupowych i dyscypliny.

W większości wypadków ten indywidualizm polski wypływa po prostu z niedołęstwa. Jednostka boi się pracy w grupie, bo obawia się ujemnej oceny siebie. Butą i arogancją przykrywa nicłość wewnętrzną, jałowość duchową i społeczną nieprzydatność.

Są i inne typy indywidualistów. Typy takich Zborowskich, Opalińskich, Łaszców, typy warcholów bez czci i sumienia, drwiących z prawa i społeczeństwa, zasłaniających szumnym frazesem o wolności i swobodzie niepohamowaną pychę, swawolę i jawną zdradę.

Indywidualizm polski jest raczej zjawiskiem szkodliwym, przejawem aspołecznych tendencji, niechęcią uznania autorytetów i obowiązków. W tym charakterze stanowi on przejaw szkodliwy psychiki polskiej i jako taki powinien być tępiący.

Jednostka nie może się czuć w społeczeństwie, jak na bezludnej wyspie, nie może traktować społeczeństwa, jako narzędzia dla swych celów, nie może cele swoje stawiać ponad cele społeczne.

Człowiek jest istotą społeczną. Historia nie zna człowieka nieuspołecznionego. Społeczność tworzy się i kształci wedle praw, oznaczonych przez Boga. W społeczeństwach realizuje się w pełni system prawd bezwzględnych i wartości, których źródłem jest Bóg. Człowiek tedy musi być społeczeństwu podporządkowany. Jest to zjawisko jasne i zrozumiałe.

Najwyższą jednostką społeczną jest Naród, to też tylko w Narodzie jednostka uzyskuje pełne człowieczeństwo i należyta podstawę rozwoju duchowego. Stąd też indywidualizm jest występkiem przeciw Narodowi, gdyż usiłuje oderwać jednostkę od naturalnej podstawy.

I dlatego Ruch Młodych jest antyindywidualistyczny.

Wszelki bowiem indywidualizm jest ruchem rozpraszającym społeczeństwo, a więc zjawiskiem najgłę-

biej przeciwnym naturze. Dlatego Ruch Młodych walczy o unarodowienie psychiki i o jej uspołecznienie, dlatego dąży do organicznego związania jednostki z zespołem, bo wie, że tylko w takim razie może się wychować twórczy typ Polaka o wysokiej jakości wewnętrznej, dużej koncentracji sił psychicznych i mocnym charakterze. Wartość bowiem człowieka mierzy się siłą poczucia obowiązku i odpowiedzialności oraz stopniem oddania się danej jednostki idei, służącej Narodowi i kulturze polskiej.

Marian Reut

Jak produkują w Z. S. S. R.

Jak donosi ryskie „Siegodnia”, w Moskwie istnieją dwie fabryki giętych mebli. Jedna z nich — p. f. „Moskiewskie Zrzeszenie Wytwórców Mebli”, zasłużyła sobie słusznie na miano „fabryki gratów”. Zatrudnia ona kulkuset robotników, pobierających głodowe dniówki, a dzienna jej produkcja wynosi 700 — 800 giętych krzeseł wiedeńskich. Krzesła te wysła się głównie na prowincję, gdyż Moskwa ich nie chce nabywać; specjalna komisja, która zbadała 100 krzeseł, nie uznała ani jednego z nich za wykonane zadawalająco.

W protokole, zawierającym 10 przyczyn tej ujemnej oceny produkcji fabryki, pierwszy z nich głosi: „Do czarnej lakierowanej całości krzeseł, przymocowane są jasne siedzenia i oparcia”. Dalej protokół mówi o wadliwym lakierowaniu (plamy), o skałeczeniach, o wystających główkach śrub, odpadających nogach i t. p.

„Prawda” domaga się zamknięcia tej fabryki gratów i pociągnięcia do odpowiedzialności jej kierowników.

Tak oto „produkują” w Rosji Socwieckiej. Praca robotników, wynagradzana głodowo, idzie na marne. Pot i wysiłek mas w ZSSR idzie na marne. Proletariat cierpi nędzę, jak i za dawnych czasów kapitalistycznych, z tą tylko różnicą, że przedtem tuczył kapitalistę, finansistę, (wielkiego fabrykanta), a dzisiaj utrzymuje całe rzesze swoich gnębicieli — czerwonych urzędników, tzw. „aparatchyków”.

Jedynie radykalne przemiany w duchu narodowym wyzwolą masy od wyzysku i dadzą im wreszcie należne stanowisko w Narodzie.

Wszyscy na wiec antykomunistyczny!

Z inicjatywy Komitetu Prasy Młodych odbyć się ma w niedzielę, dn. 1 listopada, o godz. 15-ej Wielki wiec antykomunistyczny. Komitet Prasy Młodych wydał ulotkę, którą podajemy w dosłownym brzmieniu.

POLACY!

Jak długo jeszcze macie zamiar pozwalać, aby na nędzy polskich mas robotniczych i chłopskich tuczyła się żydowsko-marksowska międzynarodówka? Aby bezkarnie zbierał swe łajdackie żniwo obcy agent, pacholek czerwonej Bolszewji i zażarty wróg naszego Narodu — skomunizowany żyd? Może już tylko z nazwy jesteście Polakami?

Przeciw armji agentów żydowsko-komunistycznej mafji, rozsianych wśród nas, nie pomoże tylko urzędnik i policjant! Potrzeba zorganizowanego Narodu, potrzeba radykalnego czynu polskiego, potrzeba Was!

Na komunistyczny program trzeba odpowiedzieć polskim programem. Na komunistyczne hasła — polskimi hasłami. Na komunistyczny plan — polskim planem! Na komunistyczną pięść — polską pięścią!

Dyktaturze żydowskich komisarzy, katów rosyjskiego robotnika, pijawek rosyjskiego chłopca, trzeba przeciwstawić polski, chrześcijański i narodowy ustrój sprawiedliwości społecznej.

Ci żydowscy kapitaliści, którzy finansowali rewolucję komunistyczną w Rosji, dziś oplacają ze swych napeczniałych kas bolszewickich agitatorów. Na komunistycznym koniu jedzie do władzy nad chrześcijańskim światem międzynarodówka żydowskich kapitalistów i bankierów.

Młode pokolenie polskie nie ma zamiaru z założonemi rękami czekać aż czerwone fale spiętrzą się ponad nasze głowy.

Rzucamy dziś Warszawie hasło:

Wszyscy na wiec antykomunistyczny!

Pierwsze od lat publiczne, ogólnonarodowe zgromadzenie przeciw komunie.

Wiec odbędzie się z inicjatywy Komitetu Prasy Młodych w Filharmonji (ul. Jasna 5), w niedzielę, 1 listopada o godz. 15-ej.

Precz z komunizmem!

Precz z pacholkami czerwonej Moskwy!

Niech żyje Katolickie państwo Narodu Polskiego!

Niech żyje polski ustrój sprawiedliwości społecznej!

Wszyscy na wiec antykomunistyczny!

TADEUSZ SADOWSKI

Żydzi o sobie...

Wyjątki z pism i Ksiąg żydowskich

Obok wyjątków z „Protokółów Mędrców Sjonu”, przytaczając będziemy, na potwierdzenie cytaty z „Protokółów”, cytaty z dzieł uczonych, kierowników

duchowych i politycznych żydostwa, celem podkreślenia, że „Protokóły” są wiernym wyrazem dążeń żydostwa do panowania nad narodami rdzennymi.

Staniemy się niejako oswobodzicielami robotników... kiedy im proponujemy wstąpienie do szeregów naszej (żyd.) armji, do socjalistów, komunistów, anarchistów, których stale popieramy...

Stworzymy... przy pomocy złota, będącego wyłącznie w naszym posiadaniu, ogólne przesilenie ekonomiczne. Wyszłemy na ulicę we wszystkich krajach całe tłumy robotników. Tłumy te z rozkoszą będą przelewały krew tych, których dobytek będą mogły grabić.

Protokół Mędrców Stonu

III § 37

„Naszych (żydów) tłumy nie tkną; chwila bowiem napadu będzie nam wiadoma i będą przedsięwzięte środki zapewniające bezpieczeństwo.

Protokół III § 44.

...„W ten sposób przygotujemy rewolucję, którą chrześcijanie sami będą prowadzili, a której my (żydzi) zbierać będziemy owoce...

Przez złoto i pochlebstwa pozyskamy proletariata, który się podejmie zniszczyć kapitalizm chrześcijański. Przyrzekniemy robotnikom płacę o jakiej nie marzyli, podniesiemy jednak ceny towarów tak, iż nasze zyski będą jeszcze większe... Złoto zawsze było i będzie siłą niepokonaną... Złotem kupujemy sumienia najbardziej uprzejmych...

W godzinę oznaczoną rozpętałyśmy rewolucję, która rujnując wszystkie klasy chrześcijańskie, ujarzmi nam wszystkich chrześcijan...

Od wieków synowie Izraela pracowali by sobie utorować drogę do władzy“.

Rebbi Reichhorn.

o d p o w i e m y t w a r d a p i ę ś c i ą !

Proletariusze polscy — nie łączcie się z żydami!

Pod Ostrze

Źle się dzieje w Z.H.P.

Coraz głębszą falą ogarnia Polskę ruch antyżydowski. Z dniem każdym wyraźniej występuje dążność większości społeczeństwa do odseparowania się od żydów, do uwolnienia się od ich wpływów we wszystkich dziedzinach życia — w gospodarce, polityce i stosunkach towarzyskich.

Nie dawną jest chwila, gdy chłop polski, dał przykład, jak z żydostwem walczyć można i jak walczyć trzeba. Głośnym echem odbił się przykład bezwzględego bojkotu, nie pozwalającego zarówno na kupowanie u żydów, jak i na sprzedawanie żydostwu. Stanowisko jasne i bezkompromisowe.

Młodzież, zwłaszcza akademicka, też na swój sposób daje wyraz wrogiemu nastawieniu do żydostwa, przesadzając żydów na osobne ławki, nie przyjmując ich do swych stowarzyszeń, odmawiając im prawa do obcowania towarzyskiego z Polakami.

Inteligencja i mieszczaństwo organizuje hurtownie polskie i kasy bezprocentowe, chcąc w ten sposób uderzyć w monopol żydowski w wielu dziedzinach handlu i rzemiosła.

Robotnik — Polak powiedział w Łodzi, co myśli o żydach.

Front społeczeństwa jest jednolity.

Tem ostrzej musimy potępić tych, którzy z tego prądu się wyłamują. Tych, co kupując u żyda, odbierają chleb głodnym braciom. Tych, co obcując z żydami, dają im możliwość oddziaływania na społeczeństwo polskie, a zarazem popełniają zdradę sprawy narodowej, bratając się z wrogami Ojczyzny. A przede wszystkim trzeba piętnować tych, co dają żydom wpływ na młodzież.

Że żyd i komunista to jedno —

wszyscy wiedzą. Czem kończy się wpływ żydostwa na młodzież tego dowodem są ciągle procesy jacejek komunistycznych ze szkół średnich. Główną rolę odgrywają w nich z reguły „żydzi“.

Dlatego też trzeba ostro wystąpić przeciw temu, co widzimy coraz częściej w Związku Harcerstwa Polskiego. Instytucja ta, zasłużona w bojach o Niepodległość, będąca niedyś przodującą organizacją młodego pokolenia, daje dziś gorszący przykład łamania narodowego frontu społeczeństwa.

Z.H.P. przyjmuje żydów. Co więcej, Z.H.P. czyni tych żydów przywódcami i wychowawcami młodzieży. Ale nie stawiajmy głosów nych zarzutów.

Drużynowym 80 W.D.H. im. St. Żeromskiego jest „Jan Antoni“ Milner (Nowogrodzka 18) niechrzczonego żyd. Przybocznym 21 W.D.H. im. gen. Prądzyńskiego (przy gim. „Skoła Mazowiecka“) jest niejaki Edmund Pollak, oczywiście Pollak z nazwiska, a nieochrzczonego żydziak, z pochodzenia. A co wśród władz warszawskich Związku ma do powiedzenia haremistrz Antoni Rosenthal też należałoby wyjaśnić!

Oto przykłady wystarczające. *Panoszenie się żydostwa w Z.H.P. przynosi ujmę dobremu imieniu harcerstwa. Dziś, gdy młode pokolenie walczy krwawo z zalewem żydowskim, kładąc życie za Sprawę w Przytyku, Mińsku Mazowieckim, w Wilnie, Grodnie i Lwowie, tolerowanie żydów wśród swych członków przez jakąkolwiek polską organizację, jest hańbą! Hańbą dla Z.H.P. jest ścierpienie w swym łonie „druhów“ Polaka i Milnera!*

Źle się dzieje w Z.H.P. — czas z tem skończyć druhowie!

S. K.

Łajdactwo

Pamiętamy z czasów szkolnych t. zw. lizusów i donosicieli. Kręcili się koło gabinetu dyrektora, znosząc tam najpaskudniejsze oskarżenia na swych kolegów. Donos na towarzyszy z ławy szkolnej był dla nich codziennym szczeblem w karierze życiowej. Załatwiali przez władze szkolne osobiste porachunki, mścili się na kolegach, no, a z drugiej strony wkradali się w profesorskie łaski, zyskując sobie miano lojalnych uczniów.

Ludzie ci byli wykluczeni poza nawias społeczeństwa uczniowskiego. Czasem byli niebezpieczni, bo gotowi do każdego świństwa, więc ich się bano, ale nie podawano im ręki. Chodzili samotni, pogardzani i znieawidzeni.

Potem dorośli, pokończyli uniwersytety, zostali adwokatami, radcami prawnymi zagranicznych banków i sekretarzami zagranicznych przedsiębiorstw, no i wzięli się do robienia polityki, bo uśmiechała się im kariera ministrów i ambasadorów. Ale dawne nałogi zostały.

Z walki politycznej zrobili brudne łajdactwo, nadali jej swój osobisty styl. Znieawidzili zwłaszcza tych, którzy nie chcieli z nimi pracować.

Nie było już coprawda profesora, nie było dyrektora, do którego można było iść „na skargę“, ale była policja, urząd śledczy, więzienia. To wystarczało.

Denuncjacja jest bardzo łajdacką ale bardzo skuteczną metodą walki z przeciwnikiem politycznym, no i metodą niespecjalnie skomplikowaną.

Ot, wydaje się poprostu powiełaną kartkę i podaje się jakieś nazwisko, jakiś fakt, szczegół... To niby nic, to nawet w formie dowcipu..

syjską i węgierską; przed rzeziąmi w Meksyku i Hiszpanji. Tłóiprzebieg tych rewolucji, przygotowanych przez żydów, są zgodne z żydowskim planem opanowania świata.

Robotniku! Polaku! — oto widzisz prawdziwe oblicze żydostwa i „jego armji socjalistów, anarchistów i komunistów“, których stale żydzi popierają! Robotniku!

Jeśli pójdziesz do szeregów komuny, socjalistów czy „frontu ludowego“ — pójdziesz pod komendę żydów.

A żyd — wyśle Cię na ulicę, na barykady rewolucji, każe Ci, mordować Twych braci, palić kościoły, domy, niszczyć dobytek „gojów“, byś swą krwią i swym potem pomagał żydom opanować świat, a sobie własnymi rękoma nałożył na szyję jarzmo niewolnika!

Pozbawienie żydów wszelkich praw, zepchnięcie ich do ghetta, a następnie wyrzucenie żydów z Polski będzie odpowiedzią zorganizowanego przez Ruch Młodych Narodu polskiego, na próby ujarzmienia Polaków przez żydów.

Skądżeby zresztą znowu! No, ale przecież przynajmniej jeden egzemplarz trafi na Daniłowiczowską. Więc czeka się... Skorzystają czy nie skorzystają? A w duszy gorące westchnienie: oby skorzystali! Bo to przecież bardzo wygodnie i praktycznie pozbyć się przeciwników bez żadnych kosztów i żadnego ryzyka...

Oto jest metoda denuncjacji. Prosta, wygodna i... łajdacka.

J. W.

Zlikwidować obcy kapitał!

Pełnomocnicy koncernu Boussaca podjęli zabiegi w wydziale II handlowym Sądu Okręgowego o przyspieszenie sprawy zażalenia wniesionego przez dawny zarząd sp. akc. Zakładów Żyrardowskich przeciwko postanowieniu sądu o powołanie biegłych dla ścisłego określenia strat poniesionych przez mniejszość akcjonariuszów polskich. Aczkolwiek zażalenie to wpłynęło jeszcze przed letnimi ferjami sądowymi, dotąd nie jest rozstrzygnięte.

W najbliższym czasie złożone ma być sądowi handlowemu sprawozdanie sekwestru sądowego w Zakładach Żyrardowskich za ostatni okres roczny. Jak się okazuje w ciągu ubiegłego okresu rocznego Żyrardów przyniósł blisko 1.000.000 złotych zysku.

Jak wiemy, Zakłady Żyrardowskie pod rządami Boussac'a przynosiły straty. Skarb Państwa ponosił więc również straty... Obecnie Żyrardów, administrowany przez zarządców sądowych przynosi zyski...

Oto jak kapitaliści zagraniczni robią w Polsce interesy.

Czytajcie i prenumerujcie

„RUCH
MŁODYCH”

Cena numeru 80 gr.

Redakcja i Adm.: — Warszawa
Wilcza 32 m. 26.

Żydzi o sobie (DoKończ. ze str. 3-ej)

Szeregim wyciągów z mów, ksiąg i pism żydowskich („Falanga“ NN. 3, 8, 9, 12, 13,) udowodniliśmy, przytaczając słowa tylko samych żydów, że naród żydowski dąży do opanowania świata, rewolucjonizując z jednej strony, społeczeństwa przez organizację socjalistów, komunistów i anarchistów, będące wykonawcami planów żydostwa i z drugiej strony, środkiem pomocnym żydom do opanowania świata, jest złoto, jest żydowska międzynarodówka kapitalistyczna. To nam, w chwilach szczerości i w poczuciu pewnego zwycięstwa powiedzieli sami żydzi. Żydzi powiedzieli jeszcze więcej, że mają od wielu lat wypracowany plan opanowania świata i plan ten systematycznie realizują.

Oto „w godzinę oznaczoną zawczasu“ jak mówi wyżej Rabbi Reichhorn — „chwila napadu będzie nam (żydom) wiadoma“ mówią „Protokóły Mędrców Sionu“ — rozpętają żydzi rewolucję.

Przedewszystkiem „stworzymy przy pomocy złota ogólne przesilenie ekonomiczne“.

„Wyszlemy na ulicę tłumy robotników, które z rozkoszą będą przelewały krew (gojów)“ mówią „Protokóły; „przygotujemy rewolucję, dodaje Rabbi Reichhorn, którą chrześcijanie sami będą prowadzić, a z której my (żydzi) zbierać będziemy owoce“.

Rabbi Reichhorn wypowiedział swoje „prorocze“ słowa na wiele dziesiątków lat przed rewolucją ro-

Prenumerata: kwartalna—1 zł. 10 gr.; półroczna—2 zł. 20 gr.; roczna 4 zł. 40 gr. Na prow. kw.—1 zł 30 gr. półr.—2 zł. 50 gr. rocz.—5; zagr. 1 dol.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wysokości 1 mm. przez szerokość jednej szpalty w układzie 4 szpaltowym — przed tekstem — 60 gr.; w tekście — 40 gr.; za tekstem — 50 gr.; lekarskie —30 gr.; dtobne 10 gr; za słowo o poszukiwaniu pracy 5 gr. Specjalne 50 procent drożej.

Redakcja i Administracja: Nowy Świat 39. Czynne codziennie od 17 — 19-ej, z wyjątkiem niedziel i świąt.

Telefon 6.10-60.

Redaktor odp. i Wydawca: JAN JEZIERSKI.

Druk. „KOLUMNA“ Warszawa, Nowy Świat 39